

КЛІНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕЦИДИВНОЇ БЕШИХИ

Льїна Н. І., Охрименко О. В.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність теми. Бешиха – поширена інфекційна хвороба стрептококової етіології, що має схильність до частих рецидивів. Ця особливість зумовлена здатністю збудника утворювати L-форми стрептокока. Клінічний перебіг рецидивної бешихи незалежно від терміну розвитку рецидиву має відмінності від первинної форми.

Результати. Із 483 хворих на бешиху, які перебували на лікуванні протягом останніх 10 років у СОКІЛ ім. З. Й. Красовицького, рецидивна бешиха діагностована у 133 (22,7 %), переважно у жінок старше 40 років. У 77,4 % осіб була еритематозна форма захворювання із середньотяжким перебігом. У 118 (88,7 %) локалізація місцевого процесу відбувалася на нижніх кінцівках. Симптоми інтоксикації у порівнянні з хворими на первинну бешиху виражені помірно: гарячка не перевищувала 38,0–38,5° С, тривала 4–5 днів, головний біль відмічала половина хворих, озноб – кожний 3–4-й. Регіональний лімфаденіт визначався лише у 12 % осіб.

Важливою особливістю рецидивної бешихи була наявність фонових захворювань (ожиріння, цукровий діабет, варикозна хвороба тощо), які зумовлювали зберігання вогнищ хронічної ендогенної інфекції і сприяли тенденції до розвитку рецидивів. Майже у третини хворих на рецидивну бешиху був атипичний перебіг захворювання із субфебрилітетом, локальними змінами у вигляді неяскової еритеми без чітких меж або окремих плям еритеми, незначної інфільтрації шкіри.

Висновки. Таким чином, перебіг рецидивної бешихи часто відрізняється від класичного, притаманного первинній, що треба враховувати при діагностиці цієї недуги.